

DECIZIA nr. 1/24.02.2010
privind soluționarea contestației formulate de
S.C. I. S.R.L.,

înregistrată la D. G.F.P. a județului Vaslui sub nr. ../24.12.2009

Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Vaslui prin Compartimentul Soluționare Contestații a fost sesizată de către Activitatea de Inspecție Fiscală Vaslui-Serviciul Inspecție Fiscală 5 prin adresa nr. ../05.01.2010, înregistrată la registratura generală sub nr. ../07.01.2010, cu privire la contestația formulată de S.C. I.S.R.L., cu sediul în municipiul Vaslui, str.T., bl. .., ap. ., județul Vaslui CIF:..., nr. înregistrare la RC sub nr. J37../1994.

Obiectul contestației, înregistrată la DGFP Vaslui sub nr../24.12.2009 și la Activitatea de Inspecție Fiscală sub nr. ../28.12.2009 îl constituie decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspecția fiscală nr. ../25.11.2009, emisă în baza raportului de inspecție fiscală nr. ../23.11.2009, comunicată la data de 10.12.2009, prin care s-au stabilit în sarcina societății obligații fiscale, **în sumă de 45.261 lei**, pe care S.C. I. S.R.L. le contestă în totalitate și reprezintă:

- 00 lei – impozit pe profit;
- 00 lei – majorări de întârziere aferente impozitului pe profit;
- 00 lei – taxă pe valoarea adăugată;
- 00 lei – majorări de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată.

Constatând că, în speță, sunt întrunite condițiile prevăzute de art. 205 alin. (1), art. 207 (1) și art. 209 alin. (1) lit. (a) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Vaslui este investită să soluționeze contestația formulată de S.C. I. S.R.L. Vaslui.

I. Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei rezultă:

În motivarea contestației, S.C. I. S.R.L. invocă următoarele argumente:

1. Din punct de vedere al constatărilor cuprinse în raportul de inspecție fiscală nr. ../23.11.2009, care au stat la baza emiterii deciziei de impunere nr. .. din 25.11.2009:

1.1. Cu privire la impozitul pe profit stabilit suplimentar de plată în sumă de 00 lei și a majorărilor aferente în sumă de 00 lei:

- organul de inspecție fiscală a considerat cheltuielile cu piesele de schimb și reparațiile pentru unul din autoturismele deținute de societate ca fiind nedeductibile fiscal invocând prevederile art. 21 alin. (3) lit. n) din Legea 571/2003 privind Codul fiscal cu modificările și completările ulterioare și ca urmare nu a acceptat aceste cheltuieli ca deductibile la calculul impozitului pe profit fără a ține seama de actul constitutiv al societății și de Certificatul constatator nr. ../30.11.2009 eliberat de ORC

Vaslui și prezentat la control din care rezultă că în cadrul societății sunt două persoane care îndeplinesc funcția de administratori cu puteri depline;

- cheltuielile cu parcul auto au fost justificate cu documente legale (facturi fiscale);

- organul de inspecție fiscală a considerat ca nefiind aferente veniturilor impozabile cheltuielile cu uzura obiectelor de inventar achiziționate de societate și deci nedeductibile fiscal în conformitate cu prevederile art. 21 alin. (1) din Legea 571/2003 privind Codul fiscal cu modificările și completările ulterioare ignorând faptul că pentru activitatea desfășurată de S.C. I. S.R.L. și anume „Comerț cu amănuntul în magazine nespecializate, cu vânzarea predominantă de produse alimentare, băuturi și tutun” aceste obiecte (aparat de aer condiționat, frigider, sistem de calcul, etc.) sunt elementare pentru buna desfășurare a activității iar legea nu prevede nici o limitare în acest sens și în conformitate cu prevederile art. 21 alin. (1) lit. j) și k) din Legea 571/2003 privind Codul fiscal cu modificările și completările ulterioare cheltuielile de dezvoltare care nu îndeplinesc condițiile de a fi recunoscute ca imobilizări necorporale și cheltuielile pentru performanța sistemelor informatice sunt deductibile la stabilirea bazei impozabile;

- cheltuielile cu carburantul auto din perioada iunie - septembrie 2008 pe care organul de inspecție le-a considerat efectuate fără a se justifica necesitatea lor conform prevederilor art. 21 alin. (1) din Legea 571/2003 privind Codul fiscal cu modificările și completările ulterioare, au fost efectuate în interesul activității pentru diverse servicii specifice, aprovizionarea unității cu produse destinate vânzării, deplasări în vederea încheierii contractelor comerciale cu diverși furnizori, depunerea de declarații/situații la organele abilitate, etc și prin urmare sunt deductibile la stabilirea bazei impozabile conform art. 19 din Legea 571/2003 privind Codul fiscal cu modificările și completările ulterioare.

1.2. Cu privire la taxa pe valoarea adăugată, societatea invocă următoarele:

- faptul că nu s-a admis la deducere suma de 00 lei - TVA aferentă unor achiziții de piese de schimb auto folosite la reparațiile unui autoturism, motivat de faptul că acesta a fost folosit de unul dintre asociații societății care nu are funcție de conducere sau administrare și suma de 00 lei aferentă achiziției de carburanți în perioada, iunie – septembrie 2008 este o măsură eronată deoarece în actul constitutiv al societății sunt nominalizate două persoane care au calitatea de administrator iar carburanții s-au utilizat în interesul afacerii, invocarea art. 145 alin (2) lit. a) din Legea 571/2003 privind Codul fiscal cu modificările și completările ulterioare este de asemenea eronată deoarece orice persoană impozabilă are dreptul să deducă TVA aferentă achizițiilor dacă au fost destinate utilizării în folosul operațiunilor taxabile;

- organul de inspecție fiscală nu a dat drept de deducere a TVA în sumă de 00 lei aferentă achiziționării unui autoturism Toyota considerând că achiziția nu se justifică în raport de specificul activității în condițiile în care societatea mai avea în dotare două mijloace de transport utilizate de cei doi asociați neținând cont de faptul că în cadrul societății nu au existat niciodată consecutiv trei autoturisme (în 16.08.2006 societatea a vândut un autoturism și abia în anul 2007 s-a achiziționat al doilea autoturism), invocând în mod eronat încălcarea prevederilor art. 145 alin (2) lit. a) din Legea 571/2003 privind Codul fiscal cu modificările și completările ulterioare.

- societății nu i s-a adus la cunoștință o listă detaliată a cheltuielilor nedeductibile fiscal la stabilirea profitului impozabil și a diferențelor de TVA de plată și nici actele care au cuprins aceste sume:

- din Situația privind calculul impozitului pe profit și Situația centralizatoare privind calculul majorărilor de întârziere aferente TVA nu rezultă în mod explicit termenele de plată și data până la care a fost efectuat calculul diferențelor și accesoriilor;

- organul de inspecție fiscală nu a respectat prevederile Ordinului ANAF nr. 1181/2007 privind modelul și conținutul Raportului de inspecție fiscală în sensul că nu

a anexat și nici nu a menționat în actul de control toate anexele care au condus la stabilirea diferențelor de plată.

În data de 26.01.2010, societatea a depus la DGFP Vaslui, sub nr. 1985 următoarele documente:

- contractul de prestări servicii încheiat cu S.C. R.. S.R.L. pentru anul 2005;
- contractul de prestări servicii încheiat cu S.C. R.. S.R.L. pentru anul 2006
- Certificat constatator emis de ONRC nr. ../30.11.2009;
- Copie factura nr. ../16.08.2006;
- Hotărârea nr. 7/16.06.2007 a Adunării Asociaților S.C. I.. S.R.L. de scoatere din funcțiunea mijlocului fix;
- Copie factură nr. ../21.08.2007 privind achiziția autoturismului Toyota Yaris;
- Copie factură nr...J/26.01.2005 privind achiziția autoturismului RENAULT MEGANE ESTATE BPACK AUTHENTQUE 1,6
- Copie factură nr. ../10.12/1999 privind achiziția autoturismului CIELO;
- Copie factură nr. ../17.12.1999 privind achiziția autoturismului Dacia 1310 L;
- Copii xerox- fișa mijlocului fix pentru autoturism Toyota, Renault Megane Cielo, Dacia 1310L
- Copii xerox- Balanță de verificare încheiată la 31.08.2007,
- Copie carte de identitate autovehicul nr. ., nr. ., nr. F...

În adresa de înaintare a acestor documente societatea mai menționează:

- reparațiile mașinilor s-au efectuat numai în service-uri autorizate, facturile fiind însoțite de documente justificative (nu au fost achiziționate piese de schimb care să fie montate la mașini în regie proprie);
- creșterea cheltuielilor cu piesele de schimb, reparațiile mașinilor din dotare și cu combustibilul a determinat societatea să ia hotărârea scoaterii din funcțiune a mașinilor vechi și înlocuirea lor:
- societatea a realizat venituri impozabile din vânzarea autoturismului Dacia 1310 L.

Dosarul cu documente depus de societate la DGFP Vaslui a fost transmis organului de inspecție fiscală pentru analiză și formularea unui punct de vedere.

Cu adresa nr. ../08.02.2010 Serviciul de inspecție fiscală 5 Vaslui înaintează către Compartimentul Soluționare Contestații documentele depuse de S.C. I.SRL în completarea dosarului contestației și referatul nr. ../1985/02.02.2010.

II. Prin decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. ../25.11.2009, emisă în baza raportului de inspecție fiscală nr. ../23.11.2009 organele de inspecție fiscală au stabilit în sarcina S.C. I.. S.R.L. obligații fiscale în sumă de .. lei, reprezentând:

- 00 lei – impozit pe profit;
- 00 lei – majorări de întârziere aferente impozitului pe profit;
- 00 lei – taxă pe valoarea adăugată;
- 00 lei – majorări de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată;

II.1. Referitor la impozitul pe profit prin actele administrativ fiscale atacate organul de inspecție fiscală a reținut următoarele:

Perioada verificată: 01.07.2007-30.09.2009:

Obiectivele minimale avute în vedere:

- verificarea corectitudinii și completitudinii declarațiilor în corelație cu jurnalul de vânzări și cumpărări, balanțele de verificare;
- verificarea înregistrării facturilor emise și a tuturor veniturilor;
- verificarea modului de înregistrare a cheltuielilor aferente obținerii de venituri și tratamentul fiscal al acestora;
- verificarea modului de calcul a bazei de impunere și a impozitului pe profit;
- verificarea declarării corecte a impozitului pe profit și a documentelor care justifică plata acestuia;

Concluziile organului de inspecție fiscală:

Pentru total perioadă verificată s-a stabilit o diferență de impozit pe profit în sumă de 00 și s-a diminuat pierderea raportată de societate cu suma de 00 lei.

În perioada verificată societatea a înregistrat următoarele rezultate fiscale:

- anul 2005 – pierdere contabilă în sumă de 00 lei;
- anul 2006 – pierdere contabilă în sumă de 00 lei;
- anul 2007 – pierdere contabilă în sumă de 00 lei;
- anul 2008 – pierdere contabilă în sumă de 00 lei;
- 30.09.009 – pierdere contabilă în sumă de 00 lei.

Total pierdere contabilă în perioada verificată: 00 lei

Diferențele suplimentare privind baza impozabilă stabilite la control au următoarea componență.

Elemente de cheltuieli	2005	2006	2007	2008	2009/ (01÷09)	TOTAL
Cheltuieli cu amenzi și penalități	00	00	00	00	00	00
Cheltuieli cu impozitul pe profit	00				00	00
Cheltuieli prestări servicii	00	00				00
Uzura obiectelor de inventar	00	00	00	00	00	00
Cheltuieli piese de schimb		00	00			00
Cheltuieli cu carburanții auto				00	00	00
A.Total cheltuieli nedeductibile	00	00	00	00	00	00
Venituri impozabile stabilite la control					00	00
B.Total venituri					00	00
Total diferențe(A+B)	00	00	00	00	00	00

A. Sumă de 00 lei din care s-a redus pierderea contabilă cu suma de 00 lei iar cu suma de 00 s-a majorat baza impozabilă la impozitul pe profit reprezintă cheltuieli nedeductibile stabilite de inspecția fiscală în baza următoarele constatări consemnate în actele administrative fiscale contestate:

- suma de 00 lei reprezentând amenzi și penalități în sumă de 00 lei și cheltuieli cu impozitul pe profit în sumă de 00 lei.

- suma de 00 lei - cheltuieli cu prestările de servicii efectuate de S.C. R. S.R.L., înregistrate în contabilitate fără a se menționa natura serviciilor și fără a putea justifica necesitatea efectuării lor, considerate nedeductibile în baza prevederilor art. 21 alin. (1) și alin. (4) lit. f) din Legea 571/2003 privind Codul fiscal cu modificările și completările ulterioare;

- suma de 00 lei reprezintă cheltuieli cu uzura obiectelor de inventar considerate nedeductibile fiscal în conformitate cu prevederile art. 21 alin. (1) din Legea 571/2003 privind Codul fiscal cu modificările și completările ulterioare deoarece privesc bunuri (sisteme de calcul, televizor, mașină de spălat, frigider, cameră foto, sabufer, aparat aer condiționat, etc) neutilizate în interesul afacerii;

- suma de 00 lei reprezintă cheltuieli cu piese de schimb achiziționate în perioada verificată pentru reparațiile efectuate la unul din autoturismele aflate în dotare a cărui utilizare nu se poate justifica raportat la obiectul de activitate, mărimea cifrei de afaceri, numărul persoanelor cu funcții de conducere;

- suma de 00 lei reprezintă cheltuieli cu carburanți auto considerate nedeductibile fiscal în conformitate cu prevederile art. art. 21 alin. (1), art. 21 alin. (4) lit. t) și art. 21 alin. (3) lit. n) din Legea 571/2003 privind Codul fiscal cu modificările și completările ulterioare pentru autoturismul utilizat de către cel de-al doilea asociat, care nu are funcție de conducere sau administrare iar specificul activității „comerț cu amănuntul” (printr-un singur punct de lucru) nu justifică utilizarea a două autoturisme.

B) Suma de 00 lei reprezintă venituri impozabile stabilite la control în urma efectuării inventarierii mărfurilor aflate în stoc la data de 14.11.2009 cu care s-a majorat baza impozabilă la impozitul pe profit la data de 30.09.2009 (s-a recalculat stocul faptic) în conformitate prevederile art. 19 alin. (1) din Legea 571/2003 privind Codul fiscal cu modificările și completările ulterioare.

Pentru neplata la scadență a obligației fiscale în sumă de 00 lei, impozit pe profit, organul de inspecție fiscală a calculat, până la data de 25.11.2009, majorări de

întârziere în sumă de 00 lei, în conformitate cu prevederile art. 119 alin. (1) și 120 alin. (7) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată.

II. 2. Referitor la taxa pe valoarea adăugată:

Perioada verificată: 01.07.2005-30.09.2009;

Baza legală: Titlul VI din Legea 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, în vigoare în perioada verificată, H.G. nr. 44/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii 571/2003 privind Codul fiscal cu modificările și completările ulterioare, OMFP nr. 1845/2003 privind Normele de aplicare a unor prevederi din Titlul VI „taxa pe valoarea adăugată”.

Organul de inspecție fiscală a stabilit următoarele diferențe suplimentare de plată (anexa „Situția centralizatoare privind calculul majorărilor de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată” parte integrantă a raportul de inspecție fiscală:

- pentru anul 2005: suma de 00 lei;
- pentru anul 2006: suma de 00 lei;
- pentru anul 2007: suma de 00 lei;
- pentru anul 2008: suma de 00 lei
- pentru 2009(30.09): suma de 00 lei.

Total TVA de plată: 00 lei.

TVA de plată în sumă de 00 lei, stabilită la control se compune din:

a) sumă de 00 lei - TVA neadmisă la deducere de către organul de inspecție fiscală astfel:

- suma de 00 lei reprezintă TVA aferentă achiziției de piese de schimb auto folosite la reparațiile efectuate la un autoturism folosit de unul din asociații societății care nu are funcție de conducere sau administrare;

- suma de 00 lei reprezintă TVA aferentă achizițiilor de materiale de construcții, obiecte sanitare, pentru baie, bucătărie, mobilier, perdele, corpuri de iluminat, parchet, etc.

- suma de 00 lei reprezintă TVA aferentă achiziției de obiecte de inventar neutilizate în scopul operațiunilor taxabile ale societății (sisteme de calcul, sisteme audio, televizor, mașină de spălat, frigider, aparat foto, telefon, etc.)

- suma de 00 lei reprezintă TVA aferentă achiziționării de tâmplărie PVC fără justificarea locațiilor în care au fost amplasate;

- suma de 00 lei reprezintă TVA aferentă unor prestări de servicii nenominalizate și pentru care nu se poate justifica necesitatea efectuării lor;

- suma de 00 lei reprezintă TVA aferentă achiziționării de carburanți din care suma de 00 lei în perioada 01.06.2008-30.08.2008, și suma de 00 lei în perioada 01.05.2009-30.09.2009 (dată la care a intrat în vigoare art. 145¹ alin. (1) din Legea 571/2003 privind Codul fiscal cu modificările și completările ulterioare);

- suma de 00 lei reprezintă TVA aferentă achiziționării unui autoturism Toyota în valoare de 00 lei, achiziție care nu se justifică în raport de specificul activității și în condițiile în care societatea mai avea în dotare 2 autoturisme:

- suma de 00 lei reprezintă TVA deductibilă declarată eronat prin decontul de taxă pe valoarea adăugată de la AFP Vaslui;

Baza legală: art. 145 alin (2) lit. a). art. 145¹ alin(1) și art. 156³ alin (2) din Legea 571/2003 privind Codul fiscal cu modificările și completările ulterioare;

b) suma de 00 lei reprezintă TVA colectată asupra stocului de marfă în sumă de 00 lei constatată la inventarierea din data de 14.11.2009 în conformitate cu prevederile art. 128 alin. (4) lit.d) și art. 137 din Legea 571/2003 privind Codul fiscal cu modificările și completările ulterioare;

Pentru neplata la scadență a obligației fiscale în sumă de 00 lei, organul de inspecție fiscală a calculat, până la data de 25.11.2009, majorări în sumă 00 lei, în conformitate cu prevederile art. 119 alin. (1) și art. 120 alin. (7) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată.

III. Luând în considerare constatările organelor de inspecție fiscală, motivele prezentate de societate, documentele existente la dosarul cauzei precum și actele

normative în vigoare în perioada verificată, invocate de contestatoare și organele de inspecție fiscală, se reține:

1. Referitor la impozitul pe profit în sumă de 00 stabilit suplimentar de plată prin decizia de impunere nr. ../25.11.2009 emisă în baza raportului de inspecție fiscală nr. ../23.11.2009 se rețin următoarele:

- Perioada verificată: 01.07.2005-30.09.2009;
- Activitatea principală pentru care societatea este autorizată o constituie "Comerțul cu amănuntul în magazine nespecializate, cu vânzarea predominantă de produse alimentare, băuturi, tutun – Cod CAEN-4711

Cauza supusă soluționării DGFP Vaslui prin Compartimentul Soluționare Contestații este să se pronunțe dacă S.C. I. S.R.L. datorează suma de 00 lei impozit pe profit în condițiile în care organul de inspecție fiscală a considerat nedeductibile la calculul impozitului pe profit cheltuielile cu impozitul pe profit în sumă de 00 lei, cu amenzile și penalitățile în sumă de 00 lei, cu servicii prestate în sumă de 00 lei, cu uzura obiectelor de inventar în sumă de 00 lei, cu piese de schimb în sumă de 00 lei și carburanți auto în sumă de 00 lei pe de o parte iar pe de altă parte a constatat că la inventarierea stocului de marfă s-a stabilit o lipsă în gestiune în sumă de 00 lei.

În fapt, inspecția fiscală a stabilit, că în perioada verificată societatea a înregistrat cheltuieli nedeductibile în sumă 00 lei astfel:

- suma de 00 lei - pentru anul 2005 (de la 01.07.2009);
- suma de 00 lei pentru anul 2006;
- suma de 00 lei pentru anul 2007;
- suma de 00 lei pentru anul 2008
- suma de 00 lei pentru anul 2009 (până la data de 30.09.2009).

De fapt societatea a considerat, ca nedeductibile, după cum rezultă din anexa la raportul de inspecție fiscală nr. ../23.11.2009, „Situția privind calculul profitului impozabil și a majorărilor de întârziere aferente” următoarele:

- suma de 00 lei- cheltuieli cu impozitul pe profit (pentru anul 2005- suma de 00 lei și pentru anul 2009 suma de 00 lei);

- suma de 00 lei- cheltuieli cu amenzi și penalități (suma de 00 lei în anul 2007, suma de 00 lei în anul 2006, suma de 00 lei în anul 2007, suma de 00 lei în anul 2008 și suma de 00 lei în anul 2009) față de care rezultatul fiscal stabilit de societate pentru fiecare perioadă fiscală verificată este:

- pentru semestrul II al anului 2005 – profit impozabil în sumă de 00 lei;
- pentru anul 2006 – pierdere fiscală în sumă de 00 lei;
- pentru anul 2007 – pierdere fiscală în sumă de 00 lei;
- pentru anul 2008 – pierdere fiscală în sumă de 00 lei;
- pentru anul 2009 (30.09) pierdere fiscală în sumă de 00 lei.

Totodată, inspecția fiscală a stabilit la 30.09.2009, venituri impozabile în sumă de 00 lei aferente lipsurilor constatate la gestiunea de mărfuri în sumă de 00 lei pe baza listelor de inventariere a stocului de marfă întocmite la data de 14.11.2009.

Organele de inspecție fiscală au diminuat astfel pierderile fiscale înregistrate de societate cu suma de 00 lei (pierdere contabilă cu suma de 00 lei) și, au stabilit în sarcina societății verificate impozit pe profit în sumă de 00 lei.

Referitor la suma de 00 lei reprezentand cheltuieli cu impozitul pe profit în sumă de 00 lei și cheltuieli cu amenzi, majorări, penalități în sumă de 00 lei, D.G.F.P. a județului Vaslui este investită să se pronunțe dacă acestea sunt deductibile fiscal.

Conform Situației privind calculul profitului impozabil și al majorărilor de întârziere aferente anexă la raportul de inspecție fiscală contestatoarea a înregistrat în evidența contabilă, cheltuieli cu impozitul pe profit în sumă de 00 lei (în anul 2005, cheltuieli cu impozitul pe profit stabilit la inspecția fiscală precedentă în sumă de 00 lei și în anul 2009 cheltuieli cu impozitul minim datorat în sumă de 00 lei) dar și cheltuieli cu amenzile, majorările și penalitățile în sumă de 00 lei (00 lei în anul 2005, 00 lei în

anul 2006, 00 lei în anul 2007, 00 lei în anul 2008 și 00 lei în anul 2009) pe care atât societatea cât și organul de inspecție fiscală le-au considerat cheltuieli nedeductibile la calculul impozitului pe profit.

De altfel, prin contestația formulată, deși contestă în integralitatea sa decizia de impunere nr. ../25.11.2009 cu privire la obligația de plată în sumă de 00 lei, impozit pe profit, petenta nu aduce nici un argument de ordin factic s-au legal în susținerea contestației privind nedeductibilitatea cheltuielilor cu impozitul pe profit și a amenzii și penalității în sumă totală de 00 lei, mai mult nu face nici o referire la acestea.

În drept, Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal în forma în vigoare de la 01.06.2005 prevede la art. 21 alin.(4) că următoarele cheltuieli nu sunt deductibile:

“(4) Următoarele cheltuieli nu sunt deductibile:

a) cheltuielile proprii ale contribuabilului cu impozitul pe profit datorat, inclusiv cele reprezentând diferențe din anii precedenți sau din anul curent, precum și impozitele pe profit sau pe venit plătite în străinătate.[...];

b) dobânzile/majorările de întârziere, amenzile, confiscările și penalitățile de întârziere datorate către autoritățile române, potrivit prevederilor legale. Amenzile, dobânzile, penalitățile sau majorările datorate către autorități străine ori în cadrul contractelor economice încheiate cu persoane nerezidente și/sau autorități străine sunt cheltuieli nedeductibile, cu excepția majorărilor al căror regim este reglementat prin convențiile de evitare a dublei impuneri”.

Față de aceste prevederi legale, se reține că suma de 00 lei nu este deductibilă fiscal la calculul profitului impozabil, urmând a fi respinsă ca neîntemeiată și nemotivată contestația pentru acest capăt de cerere în conformitate cu prevederile art. 206. alin (1) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată care precizează:

(1) Contestația se formulează în scris și va cuprinde:

c) motivele de fapt și de drept;

d) dovezile pe care se întemeiază;

Referitor la suma de 00 lei reprezentand cheltuieli cu servicii prestate, efectuate de S.C. Rozisor SRL, D.G.F.P. Vaslui este investită să se pronunțe dacă această sumă este deductibilă la calculul profitului impozabil și implicit al impozitului pe profit în condițiile în care din documentele anexate la dosarul cauzei nu rezultă natura serviciilor prestate, necesitatea prestării lor în folosul desfășurării activității proprii și nici dacă aceste servicii au fost efectiv prestate.

În fapt, în fata de 01.01.2005, respectiv 01.01.2006. societatea contestatoare a încheiat cu S.C. R. S.R.L. contractele de prestări servicii (fără număr și neînregistrate la societățile contractante), pentru anii 2005 și 2006, anexate în copie la dosarul cauzei, al cărui obiect îl constituie „reparații aparatură electronică”, prețul serviciilor prestate evaluat prin contract este de 00 lei pentru anul 2005, respectiv 00 lei pentru anul 2006.

Societatea a înregistrat pe cheltuieli contravaloarea prestărilor de servicii efectuate, în sumă de 00 lei în anul 2005 și în sumă de 00 lei în anul 2006 în baza facturilor fiscale emise de S.C. R. S.R.L., fără a avea la bază documente din care să rezulte necesitatea dar și realitatea efectuării lor, aparatura reparată, etc. cum ar fi: situații de lucrări, procese-verbale de recepție, rapoarte de lucru, sau orice alte materiale corespunzătoare care să justifice valoarea facturii – manoperă și/sau piese de schimb-..

Se reține că deși contestă nedeductibilitatea cheltuielilor cu prestările de servicii în sumă de 00 lei (prin contestarea în totalitate a deciziei de impunere) societatea nu aduce în conținutul contestației nici un argument de ordin factic sau legal în susținerea celor contestate și nu prezintă nici un document care să probeze efectuarea efectivă a reparațiilor aparaturii electrocasnice.

În drept, art. 21 alin. (1) și alin. (4) lit. f) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal precizează:

"(1) Pentru determinarea profitului impozabil sunt considerate cheltuieli deductibile numai cheltuielile efectuate în scopul realizării de venituri impozabile, inclusiv cele reglementate prin acte normative în vigoare."

iar la alin. (4) lit. m) al articolului menționat mai sus se prevede:

"(4) Următoarele cheltuieli nu sunt deductibile:

m) cheltuielile cu serviciile de management, consultanță, asistență sau alte prestări de servicii, pentru care contribuabilii nu pot justifica necesitatea prestării acestora în scopul desfășurării activității proprii și pentru care nu sunt încheiate contracte; [...]"

Pct. 48 din Hotărârea Guvernului nr. 44/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal stipulează:

"Pentru a deduce cheltuielile cu serviciile de management, consultanță, asistență sau alte prestări de servicii trebuie să se îndeplinească cumulativ următoarele condiții:

- serviciile trebuie să fie efectiv prestate, să fie executate în baza unui contract care să cuprindă date referitoare la prestatori, termene de execuție, precizarea serviciilor prestate, precum și tarifele percepute, respectiv valoarea totală a contractului, iar defalcarea cheltuielilor de această natură să se facă pe întreaga durată de desfășurare a contractului sau pe durata realizării obiectului contractului; prestarea efectivă a serviciilor se justifică prin: situații de lucrări, procese-verbale de recepție, rapoarte de lucru, studii de fezabilitate, [...] sau orice alte materiale corespunzătoare;
- contribuabilul trebuie să dovedească necesitatea efectuării cheltuielilor prin specificul activităților desfășurate."

Cod fiscal:

Art. 21 alin. (4)

" Următoarele cheltuieli nu sunt deductibile:

f) cheltuielile înregistrate în contabilitate, care nu au la bază un document justificativ, potrivit legii, prin care să se facă dovada efectuării operațiunii sau intrării în gestiune, după caz, potrivit normelor;

Având în vedere cele precizate mai sus, se reține ca aceste cheltuieli sunt deductibile la calculul impozitului pe profit numai în condițiile în care sunt justificate de un contract scris care să cuprindă date referitoare la prestatori, termene de execuție, precizarea serviciilor prestate, precum și tarifele percepute, respectiv valoarea totală a contractului, realitatea executării lor să fie justificată cu situații de lucrări, procese verbale de recepție, note de calcul sau orice alte materiale corespunzătoare prin care contribuabilul să dovedească necesitatea efectuării cheltuielilor prin specificul activităților desfășurate." .

Din documentele existente la dosarul cauzei, rezultă că facturile fiscale referitoare la prestări servicii emise în baza contractelor încheiate de societatea contestatoare cu S.C. R. S.R.L. nu au anexate documente din care să rezulte necesitatea prestării acestora în scopul desfășurării activității proprii și prestarea efectivă a acestora respectiv situații de lucrări, procese-verbale de recepție, rapoarte de lucru, sau orice alte materiale corespunzătoare.

De altfel, nici la în timpul inspecției fiscale și nici în susținerea contestației, S.C. I.S.R.L. nu prezintă documente din care să reiasă natura serviciilor prestate, documente care să ateste ca aceste servicii au fost efectiv prestate, respectiv studii, procese-verbale de recepție, rapoarte de lucru, realizate de furnizor și nici documente care să ateste faptul ca serviciile în cauză au fost destinate desfășurării activității proprii- respectiv cea de comercializare mărfuri în magazine nespecializate.

Având în vedere cele precizate mai sus, documentele anexate la dosarul cauzei precum și prevederile legale în vigoare în perioada verificată, se reține că în mod legal organele de inspecție fiscală au constatat ca fiind nedeductibile la calculul profitului impozabil și implicit al impozitului pe profit cheltuielile cu servicii de reparații motiv pentru care **se va respinge ca neîntemeiată contestația formulată de S.C. I. S.R.L. pentru acest capăt de cerere.**

Referitor la suma de 00 lei cheltuieli reprezentand c/val achiziții de piese auto, și sumă de 00 lei cheltuieli cu carburanți auto, D.G.F.P. Vaslui este investită să se pronunțe dacă aceste cheltuieli sunt deductibile fiscal, în

condițiile în care contestatoarea susține că societatea nu s-a aprovizionat cu piese de schimb auto pe care să le fi montat în regie proprie și că este condusă de două persoane cu funcție de administrator și prin urmare beneficiază de deducerea cheltuielilor de întreținere și funcționare a două autoturisme.

În fapt, organul de inspecție fiscală a considerat că cheltuielile cu piese de schimb auto și combustibili în sumă totală de 00 lei sunt nedeductibile fiscal în conformitate cu prevederile art. 21 alin.(1) alin (3) lit. n) și alin. (4) lit. t) din Legea 571/2003 privind Codul fiscal cu modificările și completările ulterioare.

Societatea nu este de acord cu măsura stabilită de inspecția fiscală privind piesele de schimb și combustibilii auto pentru una din mașinile din dotare arătând că în conformitate cu actul de constituire societatea are doi administratori, situație confirmată și de Certificatul Constatator nr. ../30/11.2009.

Din analiza documentelor aflate la dosarul cauzei se reține că în perioada pentru care s-a stabilit că aceste cheltuieli sunt nedeductibile la calculul profitului impozabil societatea avea în dotare minim 3(trei) autoturisme.

În drept, sunt aplicabile prevederile art. 19 și 21 din Legea 571/2003 privind Codul fiscal cu modificările și completările ulterioare, precum și prevederile pct. 12 și 22. din H.G. nr. 44/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii 571/2003 cu modificările și completările ulterioare, astfel:

„Art. 19

(1) Profitul impozabil se calculează ca diferență între veniturile realizate din orice sursă și cheltuielile efectuate în scopul realizării de venituri, dintr-un an fiscal, din care se scad veniturile neimpozabile și la care se adaugă cheltuielile nedeductibile. La stabilirea profitului impozabil se iau în calcul și alte elemente similare veniturilor și cheltuielilor potrivit normelor de aplicare.”

Norme metodologice

„12. Veniturile și cheltuielile care se iau în calcul la stabilirea profitului impozabil sunt cele înregistrate în contabilitate potrivit reglementărilor contabile date în baza Legii contabilității nr. 82/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și orice alte elemente similare veniturilor și cheltuielilor, din care se scad veniturile neimpozabile și se adaugă cheltuielile nedeductibile conform prevederilor art. 21 din Codul fiscal.”

Cod fiscal

Art. 21 „ (1) Pentru determinarea profitului impozabil sunt considerate cheltuieli deductibile numai cheltuielile efectuate în scopul realizării de venituri impozabile, inclusiv cele reglementate prin acte normative în vigoare.”

Norme metodologice:

22. Cheltuielile efectuate în scopul realizării de venituri impozabile sunt cheltuielile înregistrate cu realizarea și comercializarea bunurilor, prestarea serviciilor sau executarea lucrărilor, inclusiv cele reglementate prin acte normative în vigoare.

Cod fiscal:

Art. 21 (3) „Următoarele cheltuieli au deductibilitate limitată:

n) cheltuielile de funcționare, întreținere și reparații aferente autoturismelor folosite de angajații cu funcții de conducere și de administrare ai persoanei juridice, deductibile limitat la cel mult un singur autoturism aferent fiecărei persoane fizice cu astfel de atribuții. Pentru a fi deductibile fiscal, cheltuielile cu parcul de autoturisme trebuie justificate cu documente legale.

Art. 21 (4) „Următoarele cheltuieli nu sunt deductibile:

f) cheltuielile înregistrate în contabilitate, care nu au la bază un document justificativ, potrivit legii, prin care să se facă dovada efectuării operațiunii sau intrării în gestiune, după caz, potrivit normelor”;

Prin contestația formulată petenta nu aduce argumente și documente care să determine organului de soluționare a contestației convingerea că cele susținute reprezintă în fapt situația reală din societate, contrară susținerilor organelor de inspecție fiscală privind deductibilitatea la calculul impozitului pe profit a cheltuielilor cu

piesele de schimb auto în sumă de 00 lei, nu depune documente din care să rezulte necesitatea acestora ci se referă numai la faptul că societatea are două persoane cu funcții de administratori și pe cale de consecință nu îi sunt aplicabile prevederile art. 21 alin. 3 lit. n) din Legea 571/2003 privind Codul fiscal așa cum a fost interpretată de organul fiscal.

Prin adresa fără număr din „26.01.2009” înregistrată la D.G.F.P. Vaslui sub nr. ../26.01.2010 contestatoarea susține că mașinile din dotare sunt folosite pentru deplasări în interesul afacerii dar și faptul că reparațiile acestora s-au făcut în „servicii specializate, facturile fiind însoțite de documente justificative (nu au fost achiziționate piese de schimb care să fie montate în regie proprie)”

În ceea ce privește cheltuielile cu combustibilii auto în sumă de 00 lei care sunt excluse din prevederile art. 21 alin (3) lit. n) din Legea 571/2003 privind Codul fiscal așa cum este citat și în contestație, societatea nu face dovada necesității efectuării lor în interesul afacerii așa cum prevede art. 21 alin. (1) din același act normativ, respectiv cu „fișa activității zilnice pentru autovehicule, ordine de deplasare, delegații, etc.

Totodată societatea prin contestația formulată nu demonstrează că autoturismele din dotare se încadrează în excepțiile prevăzute de art. 21 alin. (4) lit. t) din Legea 571/2003 privind Codul fiscal, intrate în vigoare de la data de 01.05.2009.

art. 21 alin (4) "Urm toarele cheltuieli nu sunt deductibile":

„t) în perioada 1 mai 2009 - 31 decembrie 2010, cheltuielile privind combustibilul pentru vehiculele rutiere motorizate care sunt destinate exclusiv pentru transportul rutier de persoane, cu o greutate maximă autorizată care să nu depășească 3.500 kg și care să nu aibă mai mult de 9 scaune de pasageri, incluzând și scaunul șoferului, aflate în proprietatea sau în folosința contribuabilului, cu excepția situației în care vehiculele se înscriu în oricare dintre următoarele categorii:

1. vehiculele utilizate exclusiv pentru: intervenție, reparații, pază și protecție, curierat, transport de personal la și de la locul de desfășurare a activității, precum și vehiculele special adaptate pentru a fi utilizate drept care de reportaj, vehiculele utilizate de agenți de vânzări și de agenți de recrutare a forței de muncă;

2. vehiculele utilizate pentru transportul de persoane cu plată, inclusiv pentru activitatea de taxi;

3. vehiculele utilizate pentru închirierea către alte persoane, inclusiv pentru desfășurarea activității de instruire în cadrul școlilor de șoferi.”

Așadar, cele menționate de organul de inspecție fiscală prin actele administrative fiscale contestate referitor la cheltuielile cu piese auto și carburanți nu sunt contrazise de argumentele prezentate de societate prin contestația formulată sau prin adresa de completare a acesteia.

Prin urmare se fac aplicabile și prevederile art. 206, art. 213, art. 216 și art. 217 din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată cu modificările și completările ulterioare, astfel:

„ART. 206

Forma și conținutul contestației

(1) Contestația se formulează în scris și va cuprinde:

c) motivele de fapt și de drept;

d) dovezile pe care se întemeiază;

precum și art. 1169 din Codul civil care precizează:

”Cel ce face o propunere înaintea judecății trebuie să o dovedească”, motiv pentru care în conformitate cu prevederile O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală de la:

ART. 213

Soluționarea contestației

(1) În soluționarea contestației organul competent va verifica motivele de fapt și de drept care au stat la baza emiterii actului administrativ fiscal. Analiza

contestației se face în raport de susținerile părților, de dispozițiile legale invocate de acestea și de documentele existente la dosarul cauzei. Soluționarea contestației se face în limitele sesizării.

(5) Organul de soluționare competent se va pronunța mai întâi asupra excepțiilor de procedură și asupra celor de fond, iar când se constată că acestea sunt întemeiate, nu se va mai proceda la analiza pe fond a cauzei.

ART. 216

Soluții asupra contestației

(1) Prin decizie contestația va putea fi admisă, în totalitate sau în parte, ori respinsă.

ART. 217

(1) Dacă organul de soluționare competent constată neîndeplinirea unei condiții procedurale, contestația va fi respinsă fără a se proceda la analiza pe fond a cauzei” și cu dispozițiile pct. 2.4. și 12.1 lit.b) din Instrucțiunile pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, aprobate prin Ordinul președintelui A.N.A.F. nr. 519/2005:

„2.4. Organul de soluționare competent nu se poate substitui contestatorului cu privire la motivele de fapt și de drept pentru care a contestat actul administrativ fiscal respectiv”.

„12.1. Contestația poate fi respinsă ca:

b) nemotivată, în situația în care contestatorul nu prezintă argumente de fapt și de drept în susținerea contestației sau argumentele aduse nu sunt incidente cauzei supuse soluționării;” , urmează a se respinge contestația ca nemotivată pentru acest capăt de cerere .

Referitor la suma de 00 lei reprezentând cheltuieli cu uzura obiectelor de inventar, D.G.F.P. Vaslui este investită să se pronunțe dacă aceste cheltuieli sunt deductibile fiscal, în condițiile în care contestația nu probează cu documente că aprovizionările cu obiecte de inventar s-au făcut în interesul afacerii.

În fapt, organele de inspecție fiscală au constatat că societatea a achiziționat diverse obiecte de inventar (frigider, mașină de spălat, aparat aer condiționat, mobilă, telefoane, sisteme de calcul, sisteme audio, aparat foto, televizor, etc).

Întrucât aceste obiecte de inventar nu s-au regăsit la punctul de lucru din Vaslui, str. M. K. nr. ..., parter, organele de inspecție fiscală au stabilit că prin înregistrarea pe cheltuieli a uzurii acestor obiecte de inventar au fost majorate nejustificat cheltuielile deductibile la calculul impozitului pe profit în perioada 01.01.2004 - 30.09.2009 cu suma de 00 lei, încălcându-se prevederile articolului articolului 21, alin.1 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal.

În drept, articolul 21, alin. (1) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, precizează:

" pentru determinarea profitului impozabil sunt considerate cheltuieli deductibile numai cheltuielile efectuate în scopul realizării de venituri impozabile, inclusiv cele reglementate prin acte normative în vigoare " .

Prin contestația formulată, contestația susține că bunurile în cauză se află la sediul social din Vaslui, str. T. bl. ..., ap. ..., dar nu face dovada că acestea există, că nu sunt utilizate în interes propriu al asociaților, atâta timp cât în locația respectivă are domiciliu familia unuia dintre asociați, așa cum arată organul de inspecție fiscală în referatul cu propuneri de soluționare a contestației.

Organul de soluționare a contestațiilor reține faptul ca bunurile de natura obiectelor de inventar pentru care societatea a calculat amortizare în sumă de 00 lei nu au fost identificate faptic de către organele de inspecție fiscală iar contestația nu face dovada existenței acestora la sediul social al societății sau la punctul de lucru și nici nu face dovada utilizării în interesul afacerii.

Simpla afirmație a societății că în conformitate cu prevederile art. 21 alin. (1) lit. k) din Legea 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare

„cheltuielile de dezvoltare care nu îndeplinesc condițiile de a fi recunoscute ca immobilizări corporale...” și „cheltuielile pentru performanța sistemelor informatice” sunt deductibile la stabilirea bazei impozabile iar cheltuielile cu bunurile de natura obiectelor de inventar în sumă de 00 se încadrează în aceste categorii de cheltuieli nu este în măsură să contrazică măsura organului de inspecție fiscală de a le considera nedeductibile deoarece contestatara nu face dovada participării lor, în tot sau în parte, la realizarea veniturilor impozabile.

Astfel, se reține că în mod legal organele de inspecție fiscală au stabilit ca nedeductibile fiscal aceste cheltuieli, urmând **să se respingă contestația pentru acest capăt de cerere, ca neîntemeiată**.

Referitor la suma de 00 lei reprezentând venituri impozabile rezultate în urma inventarierii stocului de marfă la data de 14.11.2009, D.G.F.P. Vaslui este investită să se pronunțe dacă organele de inspecție fiscală au stabilit corect impozitul pe profit de plată prin estimarea veniturilor aferente mărfurilor lipsă, în condițiile în care contestatoarea nu susține cu argumente de ordin factual sau legal contestația formulată.

În fapt, la data de 14.11.2009, organul de inspecție fiscală a dispus efectuarea inventarierii factice a stocului de marfă, operațiune în urma căreia s-a constatat la 30.09.2009 o lipsă în gestiune în sumă de 00 lei, iar veniturile impozabile aferente (mărfuri la preț de vânzare-mărfuri la preț de achiziție) sunt în sumă de 00 lei.

Prin contestația formulată, societatea nu aduce nici un argument prin care să probeze motivele care au determinat-o să conteste majorarea bazei impozabile la impozitul pe profit cu această sumă.

În drept, se fac aplicabile prevederile art. 206, art. 213, art. 216 și art. 217 din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată cu modificările și completările ulterioare, astfel:

„ART. 206

Forma și conținutul contestației

(1) Contestația se formulează în scris și va cuprinde:

c) motivele de fapt și de drept;

d) dovezile pe care se întemeiază;

Iar art. 1169 din Codul civil precizează:

”Cel ce face o propunere înaintea judecății trebuie să o dovedească”.

ART. 213

Soluționarea contestației

(1) În soluționarea contestației organul competent va verifica motivele de fapt și de drept care au stat la baza emiterii actului administrativ fiscal. Analiza contestației se face în raport de susținerile părților, de dispozițiile legale invocate de acestea și de documentele existente la dosarul cauzei. Soluționarea contestației se face în limitele sesizării.

(5) Organul de soluționare competent se va pronunța mai întâi asupra excepțiilor de procedură și asupra celor de fond, iar când se constată că acestea sunt întemeiate, nu se va mai proceda la analiza pe fond a cauzei.

ART. 216

Soluții asupra contestației

(1) Prin decizie contestația va putea fi admisă, în totalitate sau în parte, ori respinsă.

ART. 217

Respingerea contestației pentru neîndeplinirea condițiilor procedurale

(1) Dacă organul de soluționare competent constată neîndeplinirea unei condiții procedurale, contestația va fi respinsă fără a se proceda la analiza pe fond a cauzei.

În speță sunt aplicabile și dispozițiile pct. 2.4. și 12.1 lit.b) din Instrucțiunile pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, aprobate prin Ordinul președintelui A.N.A.F. nr. 519/2005.

2.4. Organul de soluționare competent nu se poate substitui contestatorului cu privire la motivele de fapt și de drept pentru care a contestat actul administrativ fiscal respectiv.

12.1. *Contestația poate fi respinsă ca:*

b) nemotivată, în situația în care contestatorul nu prezintă argumente de fapt și de drept în susținerea contestației sau argumentele aduse nu sunt incidente cauzei supuse soluționării;"

Față de cele de mai sus urmează a se respinge contestația pentru acest capăt de cerere, ca nemotivată.

În raport de cele reținute în cuprinsul prezentei decizii se reține faptul că organul de soluționare a contestațiilor va respinge ca nemotivată și neîntemeiată contestația, privind impozitul pe profit suplimentar de plată în sumă de 00 lei.

Referitor la suma de 00 lei majorări de întârziere la plata obligației suplimentare de plată stabilită de inspecția fiscală în sumă de 00 lei reprezentând impozit pe profit:

Deoarece, potrivit celor prezentate la punctul III.1, a prezentei, în sarcina contestatoarei a fost menținut ca datorat debitul de natura impozitului pe profit în sumă de 00 lei iar stabilirea de majorări de întârziere, reprezintă măsură accesorie în raport cu debitul stabilit suplimentar în sarcina contestatoarei, conform principiului de drept "accessorium sequitur principale" se calculează majorări de întârziere la plată în conformitate cu prevederile art. 119 și 120 din O.G, nr. 92/2003®.

Deoarece societatea susține că din Situația privind calculul impozitului pe profit nu rezultă în mod explicit termenele de plată și data până la care a fost efectuat calculul diferențelor și accesoriilor am procedat la analiza acestei anexe și am reținut:

- în urma inspecției fiscale s-au stabilit următoarele obligații suplimentare de plată la impozitul pe profit:

- trimestrul III.2005 suma de 00 lei- scadență – 25.10.2005;
- trimestrul IV.2005 - suma de 00 lei- scadență – 25.01.2006;
- trimestrul I.2006- suma de 00 lei- scadență – 25.04.2006;
- trimestrul II.2006- suma de 00 lei- scadență – 25.07.2006;
- trimestrul III. 2006- suma de 00 lei- scadență – 25.10.2006;
- trimestrul III 2007- suma de 00 lei- scadență – 25.10.2007;
- trimestrul IV 2007- suma de 00 lei- scadență – 25.01.2008;
- trimestrul III 2008- suma de 00 lei- scadență – 25.10.2008;
- trimestrul VI 2008- suma de 00 lei- scadență – 25.10.2009.

Având în vedere că impozitul pe profit datorat se calculează trimestrial, cumulat de la începutul anului rezultă că la sfârșitul perioadei verificate, societatea avea de plată suma de 00 lei, iar majorările de întârziere la plată au fost stabilite în conformitate cu prevederile art. 119 și 120 din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată cu modificările și completările ulterioare care precizează, la:

„ART. 119

Dispoziții generale privind majorări de întârziere

(1) Pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată, se datorează după acest termen majorări de întârziere.

(3) Majorările de întârziere se fac venit la bugetul căruia îi aparține creanța principală.”

„ART. 120

Majorări de întârziere

(1) Majorările de întârziere se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate, inclusiv.”

(2) Pentru diferențele suplimentare de creanțe fiscale rezultate din corectarea declarațiilor sau modificarea unei decizii de impunere, majorările de întârziere se datorează începând cu ziua imediat următoare scadenței creanțelor fiscale pentru care s-a stabilit diferența și până la data stingerii acesteia inclusiv.

(7) Nivelul majorării de întârziere este de 0,1% pentru fiecare zi de întârziere, și poate fi modificat prin legile bugetare anuale”(în perioada 01.09-31.12.2005- 0,06%).

Din analiza Situației privind calculul majorărilor de întârziere aferente impozitului pe profit se reține că suma de 00lei reprezentând subtotal majorări calculate pentru

anul 2007 au fost greșit cumulate și în subtotalul pentru anul 2008 drept pentru care se reține că societatea nu datorează majorări de întârziere în sumă de 00 lei și pe cale de consecință se va admite parțial contestația și se va anula parțial decizia de impunere nr. ../25.11.2009 pentru suma de 00 lei majorări de întârziere aferente impozitului pe profit.

În contextul celor menționate mai sus și a prevederilor legale citate, se constată că S.C. I. S.R.L. cu sediul în mun. Vaslui, str. T. bl .., ap. .. datorează la bugetul statului majorări de întârziere aferente impozitului pe profit în sumă de 00 lei, stabilite suplimentar în sarcina sa prin actul administrativ fiscal atacat, drept pentru care contestația **pentru acest capăt de cerere urmează să fie respinsă parțial ca neîntemeiată.**

III. 2. Referitor la obligațiile suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală în sumă de 00 lei reprezentând TVA de plată în sumă de 00 lei și majorări de întârziere aferente în sumă de 00 lei:

2.1 Referitor la taxa pe valoarea adăugată în sumă de 00 lei cauza supusă soluționării DGFP Vaslui prin Compartimentul Soluționare Contestații este să se pronunțe dacă S.C. I. S.R.L. datorează această sumă la bugetul de stat în condițiile în care organele de control au constatat că bunurile achiziționate nu au fost utilizate în interesul desfășurării activității, ci în scopul personal al asociaților, iar contestatoarea nu vine cu documente și argumente care să contrazică constatările organelor fiscale.

În fapt, la verificarea efectuată, organele de inspecție fiscală au constatat că în perioada 01.07.2005 - 30.09.2009, S.C. I. S.R.L. a înregistrat și dedus fără a avea dreptul, TVA aferentă bunurilor care nu au fost utilizate în interesul desfășurării activității economice a societății:

- TVA în sumă totală de 00 lei aferentă pieselor de schimb auto, combustibililor, bunurilor de natura obiectelor de inventar care au fost considerate nedeductibile la calculul impozitului pe profit și

- suma de 00 lei TVA aferentă achiziționării unor materiale de construcții, diverse utilități (obiecte sanitare baie, bucătărie, mobilier, parchet, perdele, corpuri de iluminat, tâmplării din PVC, fără justificarea locurilor unde au fost amplasate.

În drept, în ceea ce privește regimul deducerilor, pentru perioada verificată, în speță sunt aplicabile prevederile art.145 și art.146 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare și ale Normelor metodologice de aplicare a acestor articole, aprobate prin HG nr. 44/2004, care stipulează:

Codul fiscal:

"Art. 145. - (1) Dreptul de deducere ia naștere la momentul exigibilității taxei.

(2) Orice persoană impozabilă are dreptul să deducă taxa aferentă achizițiilor, dacă acestea sunt destinate utilizării în folosul următoarelor operațiuni:

a) operațiuni taxabile:

(...)."

Normele metodologice:

"45. (4) Pentru exercitarea dreptului de deducere prevăzut la alin. (1) și (2) trebuie îndeplinite următoarele cerințe:

a) *bunurile respective urmează să fie utilizate pentru operațiuni care dau drept de deducere;*

b) *persoana impozabilă trebuie să dețină o factură fiscală sau un alt document legal aprobat prin care să justifice suma taxei pe valoarea adăugată aferente bunurilor achiziționate."*

Codul fiscal:

"Art. 146. - (1) Pentru exercitarea dreptului de deducere a taxei, persoana impozabilă trebuie să îndeplinească următoarele condiții:

a) pentru taxa datorată sau achitată, aferentă bunurilor care i-au fost ori urmează să îi fie livrate sau serviciilor care i-au fost ori urmează să îi fie prestate în beneficiul sau, să dețină o factură care să cuprindă informațiile prevăzute la art. 155 alin. (5);

(2) Prin norme se vor preciza cazurile în care documentele sau obligațiile, altele decât cele prevăzute la alin. (1), se vor prezenta sau îndeplini pentru a justifica dreptul de deducere a taxei.”

Normele metodologice:

“46. (1) Justificarea deducerii taxei se face numai pe baza exemplarului original al documentelor prevăzute la art. 146 alin. (1) din Codul fiscal sau cu alte documente care să conțină cel puțin informațiile prevăzute la art. 155 alin. (5) din Codul fiscal, cu excepția facturilor simplificate prevăzute la pct. 78. În cazul pierderii, sustragerii sau distrugerii exemplarului original al documentului de justificare, beneficiarul va solicita furnizorului/prestatorului emiterea unui duplicat al facturii pe care se va menționa că înlocuiește factura inițială.

(2) Pentru carburanții auto achiziționați, deducerea taxei poate fi justificată cu bonurile fiscale emise conform Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 28/1999 privind obligația agenților economici de a utiliza aparate de marcat electronice fiscale, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 64/2002, republicată, cu modificările ulterioare, dacă sunt ștampilate și au înscrise denumirea cumpărătorului și numărul de înmatriculare a autovehiculului.”

Față de prevederile legale anterior menționate și de documentele existente la dosarul cauzei se reține dreptul contribuabililor de a deduce taxa pe valoarea adăugată aferentă bunurilor achiziționate și serviciilor prestate, numai dacă **dețin o factură care să cuprindă informațiile prevăzute la art. 155 alin. (5)**, și dacă achizițiile sunt efectuate în beneficiul firmei și sunt destinate realizării operațiunilor supuse TVA; pe cale de consecință, taxa pe valoarea adăugată aferentă achiziției de bunuri și servicii, care nu sunt destinate utilizării în folosul operațiunilor taxabile și nu sunt efectuate în beneficiul contribuabililor este nedeductibilă.

Totodată, potrivit normelor legale sus citate, justificarea taxei pe valoarea adăugată pentru carburanții auto achiziționați se face și pe baza de documente care trebuie să conțină informațiile prevăzute la art. 155 alin. (5) din Codul fiscal, respectiv cu **bonuri fiscale emise conform legislației în materie și care trebuie să poarte ștampila emitentului și să aibă înscrisă denumirea cumpărătorului și numărul de înmatriculare a autovehiculului.**

Din constatările prezentate în raportul de inspecție fiscală se reține că, în perioada verificată societatea a evidențiat TVA dedusă pentru aprovizionarea de diverse bunuri fără a demonstra faptul că acestea au fost utilizate în beneficiul său și în scopul realizării operațiunilor taxabile.

Faptul că aceste bunuri nu s-au utilizat în scopul operațiunilor taxabile ale contestatoarei rezultă și din afirmația societății că aceste bunuri se găsesc la sediul social al firmei iar din referatul cu propuneri de soluționarea contestației se menționează că sediul social al firmei este și domiciliu familiei unuia dintre asociați.

Prin urmare, simpla afirmație a contestatarii potrivit căreia avea drept de deducere a TVA aferentă bunurilor și serviciilor achiziționate, pe motiv ca acestea au fost necesare pentru buna desfășurare a activității nu poate fi reținută în soluționarea favorabilă a cauzei, câtă vreme legiuitorul a condiționat *exercitarea dreptului de deducere a taxei pe valoarea adăugată de existența documentelor care să furnizeze informațiile prevăzute la art. 155 alin. (5) dar și de faptul că orice operațiune trebuie să fie necesară în scopul realizării de operațiuni taxabile, probată cu documente legal întocmite.*

Se reține că, societatea nu a prezentat motivele de fapt și de drept pe care își întemeiază contestația, deși potrivit art. 206 din Codul de procedură fiscală, republicat avea aceasta obligație, în timpul efectuării inspecției fiscale nu a fost în măsură să justifice cu documente întocmite conform normelor legale în vigoare deducerea TVA în sumă de 00 lei.

Potrivit art. 64 și 65 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare:

„Art. 64

Forța probantă a documentelor justificative și evidențelor contabile

Documentele justificative și evidențele contabile ale contribuabilului constituie probe la stabilirea bazei de impunere. În cazul în care există și alte acte doveditoare, acestea vor fi luate în considerare la stabilirea bazei de impunere.

Art. 65

Sarcina probei în dovedirea situației de fapt fiscale

(1) Contribuabilul are sarcina de a dovedi actele și faptele care au stat la baza declarațiilor sale și a oricăror cereri adresate organului fiscal” contestatoarea avea obligația să producă probe în susținerea cererii sale

Iar 206 alin. (1) lit. c) și d) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală cu modificările și completările ulterioare referitor la forma și conținutul contestației se precizează:

(1) Contestația se formulează în scris și va cuprinde: [...]

c) motivele de fapt și de drept;

d) dovezile pe care se întemeiază, se reține că societatea nu depune documente din care să rezulte susținerea că bunurile au fost utilizate pentru operațiunile sale taxabile.

Având în vedere că, din documentele existente la dosarul cauzei, rezultă că bunurile achiziționate de societate în sumă de 00 lei nu au fost utilizate în interesul desfășurării activității societății și întrucât argumentele aduse de contestatoare nu sunt de natură să înlăture constatările organelor de control, **se va respinge contestația ca neîntemeiată și nesusținută cu documente pentru taxa pe valoarea adăugată în sumă de 00 lei.**

Referitor la taxa pe valoarea adăugată de în sumă de 00 lei

Cauza supusă soluționării D.G.F.P. Vaslui prin Compartimentul Soluționare Contestații este investită să se pronunțe dacă S.C. I. S.R.L. are drept de deducere a taxei pe valoarea adăugată aferentă achiziționării autoturismului marca TOYOTA în condițiile în care societatea nu face dovada că l-a utilizat pentru realizarea de operațiuni taxabile.

În fapt, S.C. I. S.R.L. a achiziționat de la M. A. S.R.L., în luna august 2007 un autoturism marca TOYOTA a cărui valoare totală este de 00, pentru care a dedus taxa pe valoarea adăugată în sumă de 00 lei.

Organele de inspecție fiscală au constatat că nu au fost respectate prevederile art.145 alin.(2) lit. a) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, întrucât nu se justifică necesitatea achiziției acestui autoturism **având în vedere obiectul de activitate al societății și faptul că în perioada verificată societatea mai avea în patrimoniu alte două autoturisme utilizate de cei doi asociați.**

În drept, sunt aplicabile prevederile art. 145 alin. (2) lit. a) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, în vigoare începând cu 01.07.2007, privind sfera de aplicare a dreptului de deducere:

„(1) Dreptul de deducere ia naștere la momentul exigibilității taxei.

(2) Orice persoană impozabilă are dreptul să deducă taxa aferentă achizițiilor, dacă acestea sunt destinate utilizării în folosul următoarelor operațiuni:

a) operațiuni taxabile;”

Normele metodologice de aplicare a Legii nr.571/2003 privind Codul fiscal, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr.44/2004, cu modificările și completările ulterioare prin pct. 45 alin.(4) lit.a) precizează că:

(4) Pentru exercitarea dreptului de deducere prevăzut la alin. (1) și (2) trebuie îndeplinite următoarele cerințe:

a) bunurile respective urmează a fi utilizate pentru operațiuni care dau drept de deducere;

Având în vedere prevederile legale mai sus menționate, se reține faptul că orice persoană impozabilă, înregistrată ca plătitor de taxa pe valoarea adăugată are dreptul să deducă taxa pe valoarea adăugată datorată sau achitată, aferentă bunurilor care i-au fost livrate sau urmează să-i fie livrate și pentru prestările de servicii care i-au fost

prestate sau urmează să-i fie prestate de o persoană impozabilă dacă bunurile și serviciile achiziționate sunt destinate utilizării în folosul operațiunilor sale taxabile, respectiv bunurile să fie utilizate pentru operațiuni care are drept de deducere.

Se reține că societatea contestatoare depune în susținerea contestației următoarele documente:

- factura fiscală seria TOYF2007 nr. ../21.08.2007 în valoare de 00 lei emisă de S.C. M. A. S.R.L., reprezentând contravaloarea autoturismului marca TOYOTA YARIS, fișa mijlocului fix a autoturismului Toyota Yaris și cartea de identitate F..;
- factura fiscală BXIX7..PJ/26.01.2005 în valoare de 00 lei ron emisă de S.C. R.N. R. S.A reprezentând contravaloarea autoturismului marca RENAULT MEGANE, fișa mijlocului fix a autoturismului Renault Megane și cartea de identitate nr...;
- factura fiscală seria DJXDD nr. ../16.12/1999 în valoare 00 lei ron emisă de D. A. R. S.A. reprezentând contravaloarea autoturismului CIELO, fișa mijlocului fix a autoturismului Cielo și cartea de identitate C nr. ..;
- factura fiscală seria VSACA nr. ../17.12.1999 în valoare de 00 lei ron emisă de S.C. M.-H S.A. Reprezentând contravaloarea autoturismului DACIA 1310L și fișa mijlocului fix a autoturismului DACIA 1310L;
- factura fiscală seria VSVEV nr./16.08.2006 prin care S.C. I. SRL a vândut autoturismul DACIA cu suma de 00 lei către o persoană fizică;
- Hotărârea nr. 7/16.06.2007 a asociaților societății I.. SRL privind propunerea de scoatere din funcțiune a autoturismului CIELO;
- Certificatul constatator nr. ../30.11.2009 emis de ONRC;
- Balanța de verificare la 31.08.2007, documente prin care vrea să demonstreze că în societate au fost numite două persoane cu funcție de administrator și nu au fost utilizate concomitent două autoturisme.

Din analiza documentelor aflate în dosarul cauzei rezultă că societatea nu prezintă documente din care să rezulte ce venituri taxabile a obținut ca urmare a utilizării autoturismului TOYOTA achiziționat în anul 2007.

Referitor la argumentul societății că a achiziționat mașina pentru deplasare la furnizori și instituțiile statului nu poate fi reținut în soluționarea favorabilă a cauzei, întrucât nu a prezentat documente justificative în acest sens, respectiv ordine de deplasare, foi de parcurs, etc.

Se reține că S.C. I.S.R.L a achiziționat de la M. A. SRL, în luna august 2007 un autoturism marca TOYOTA a cărui valoare totală este de 00 lei, pentru care și-a dedus taxa pe valoarea adăugată aferentă, cu încălcarea prevederilor art.145 alin. (2) lit.a) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal cu modificările și completările ulterioare, care stipulează că o persoană impozabilă are dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată aferentă achizițiilor numai în situația în care sunt destinate utilizării în folosul activităților sale taxabile.

În ceea ce privește argumentul societății că sunt “nelegale” constatările organelor de inspecție fiscală întrucât nu a ținut cont de faptul că în societate nu au existat niciodată consecutiv trei autoturisme, nu poate fi reținut în soluționarea favorabilă a speței, întrucât acest aspect este contrazis chiar prin documentele depuse la dosarul cauzei iar Hotărârea administratorilor nr. .. din data de 16.06.2007 nu a fost pusă niciodată în practică (autoturismul Cielo nu a fost scos din funcțiune) iar din documentele atașate la contestație nu rezultă că autoturismul TOYOTA a fost utilizat în interesul operațiunilor sale taxabile sau de unul din administratori în exercitarea atribuțiilor.

În ceea ce privește susținerea societății că diferența de TVA a fost stabilită eronat, prin invocarea art. 145 alin(1) lit. a) din Legea 571/2003 privind Codul fiscal cu modificările și completările ulterioare, nu poate fi reținut în soluționarea favorabilă a speței, întrucât în ceea ce privește dreptul menționăm că de la data aderării României la Uniunea Europeană, legislația română a fost armonizată cu Directiva a 6-a a C.E.E., iar prin Tratatul de Aderare, țara noastră s-a obligat, printre altele, să respecte aquis-ul comunitar, inclusiv deciziile Curții de Justiție Europene, motiv pentru care aceste

interpretări sunt luate în considerare pentru a asigura o aplicare unitară a legii. Astfel, potrivit deciziei C-255/02 (Halifax & others), orice artificiu care are drept scop esențial doar obținerea unui avantaj fiscal, va fi ignorat și situația "normală" care ar fi existat în absența acestui artificiu va fi restabilită.

Având în vedere cele reținute, prevederile legale menționate mai sus, întrucât autoturismul achiziționat marca TOYOTA nu a fost destinat realizării de operațiuni taxabile din punct de vedere al TVA se reține că organele de inspecție fiscală în mod legal nu au acordat dreptul de deducere pentru taxa pe valoarea adăugată în sumă de 00 lei, aferentă achiziției autoturismului în cauză fapt pentru care contestația formulată de S.C. I. S.R.L. va fi respinsă **ca neîntemeiată** în conformitate cu prevederile art.145 alin. (2) lit. a) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal cu aplicabilitate de la 01.01.2007 coroborate cu prevederile pct. 45 alin.(4) din HG. nr.44/2004 privind Normele de aplicare acordului fiscal.

Referitor la obligația suplimentară de plată în sumă de 00 lei reprezentând taxă pe valoarea adăugată cauza supusă soluționării DGFP Vaslui prin Compartimentul Soluționare Contestații este să se pronunțe dacă S.C. I. SRL datorează această sumă la bugetul statului în condițiile în care prin contestația formulată contestatoarea nu aduce nici un argument de ordin faptic sau legal în susținerea cauzei.

În fapt, organele de inspecție fiscală, prin raportul de inspecție fiscală nr. ../23.11.2009, au stabilit că societatea datorează la bugetul obligația suplimentară de plată în sumă de 00 lei reprezentând taxă pe valoarea adăugată astfel:

- suma de 00 lei-taxă pe valoarea adăugată dedusă de pe documente fiscale care nu cuprind toate informațiile cerute imperativ de art. 155(5) din Legea 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, aferentă prestărilor de servicii în sumă de 00 lei

- suma de 00 lei taxă pe valoarea adăugată dedusă eronat de pe bonuri fiscale de combustibili în perioada 01.05.2009-30.09.2009 prin încălcarea prevederilor art. 145¹ din Legea 571/2003;

- suma de 00 lei -taxă pe valoarea adăugată deductibilă declarată în plus printr-un decont de TVA depus la AFP Vaslui în perioada verificată, încălcând astfel prevederile art. 156 ² alin. 2 din Legea 571/2003 privind Codul fiscal;

- suma de 00 lei -taxă pe valoarea adăugată colectată aferentă lipsurilor neimputabile de mărfuri la data de 30.09.2009, stabilite în baza inventarierii stocului de mărfuri din 14.11.2009, calculată în conformitate cu prevederile art. 128 alin. (4) lit. d) și 137 din Legea 571/ 2003 Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

Prin contestația formulată, societatea deși contestă în totalitate decizia de impunere nr. ../25.11.2009 cu privire la obligația suplimentară de plată în sumă de 00 lei reprezentând taxă pe valoarea adăugată, în ceea ce privește obligația de plată în sumă de 00 lei în componența arătată mai sus nu aduce nici un argument de ordin faptic sau legal în susținerea contestației deși prin art. 206 din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată cu modificările și completările ulterioare se prevede în mod expres această obligație.

În drept, potrivit art. 206 alin. (1) lit. c) și d) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală cu modificările și completările ulterioare referitor la forma și conținutul contestației se precizează:

(1) Contestația se formulează în scris și va cuprinde: [...]

c) motivele de fapt și de drept;

d) dovezile pe care se întemeiază,

Având în vedere că, prin contestația formulată contestatoarea nu face nici o referire cu privire la motivul formulării contestației pentru suma de 00 lei, **se va respinge contestația ca neîntemeiată și nesusținută cu documente pentru acest capăt de cerere.**

Referitor la obligațiile de plată totale în sumă de 00 lei stabilite de inspecția fiscală prin Decizia de impunere nr. ../25.11.2009 în sarcina S.C. I.. S.R.L.

reprezentând majorări de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată, **cauza supusă soluționării D.G.F.P. Vaslui prin Compartimentul Soluționare Contestații este să se pronunțe asupra legalității și corectitudinii măsurii calculului accesoriilor în sumă de 00 lei aferente diferențelor suplimentare de plată la taxa pe valoarea adăugată în sumă totală de 00 lei în condițiile în care în sarcina contestatoarei s-au reținut obligațiile fiscale principale suplimentare de plată.**

În fapt, aferent obligației principale suplimentare de plată reprezentând taxă pe valoarea adăugată în sumă de 00 lei care prin prezenta au fost reținute în sarcina contestatoarei, organul de inspecție fiscală a calculat, conform prevederilor art. 119 și 120 din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată cu modificările și completările ulterioare, majorări de întârziere în suma de 00 lei pe care societatea le contestă arătând că dacă din anexa „Situția centralizatoare privind calculul majorărilor de întârziere aferente TVA” nu rezultă, în mod explicit termenele de plată și data până la care a fost efectuat calculul diferențelor și a accesoriilor.

În drept, referitor la stabilirea majorărilor și a penalităților de întârziere O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicat în anul 2007 precizează la art. 119 și art. 120 (O.G. 92/2003, @ în anul 2005 art. 115, art. 116 și art. 121) următoarele

Art. 119

”Dispoziții generale privind majorări de întârziere

(1) Pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată, se datorează după acest termen majorări de întârziere.

(3) Majorările de întârziere se fac venit la bugetul căruia îi aparține creanța principală.

ART. 120,,ART. 120

Majorări de întârziere

(1) Majorările de întârziere se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate, inclusiv.”

(2) Pentru diferențele suplimentare de creanțe fiscale rezultate din corectarea declarațiilor sau modificarea unei decizii de impunere, majorările de întârziere se datorează începând cu ziua imediat următoare scadenței creanțelor fiscale pentru care s-a stabilit diferența și până la data stingerii acesteia inclusiv.

(7) Nivelul majorării de întârziere este de 0,1% pentru fiecare zi de întârziere, și poate fi modificat prin legile bugetare anuale”(în perioada 01.09-31.12.2005- 0,06%).

Din analiza anexei „Situția centralizatoare privind calculul majorărilor de întârziere aferente TVA” parte integrantă a raportului de inspecție fiscală care a stat la baza emiterii deciziei de impunere contestate se reține că organul de inspecție fiscală a calculat majorările de întârziere în conformitate cu prevederile legale citate , respectiv, data de la care încep să se calculeze majorările de întârziere este data la care fiecare diferență de obligație suplimentară de plată stabilită este scadență conform art. 134 din Legea 571/2003 privind Codul fiscal cu modificările și completările ulterioare, numărul de zile de întârziere la plată, ultimul termen până la care s-au calculat fiind 25.11.2009 și cota de 0,1% stabilită prin O.G. nr. 92/2003 art. 120 (7).

La reverificarea anexei privind calculul accesoriilor aferente TVA de plată, organul de inspecție fiscală a stabilit o eroare de calcul în sumă de 00 lei aferentă taxei pe valoarea adăugată în sumă de 00 lei din factura nr. ../21.08.2009, scadență la data de 25.10.2007, motiv pentru care a propus admiterea contestației pentru această sumă și respingerea contestației pentru suma de 00 lei ,

Având în vedere articolele de lege citate mai sus precum și faptul că stabilirea de majorări și penalități de întârziere în sarcina contestatoarei reprezintă măsură accesorie în raport cu debitul, conform principiului de drept „accessorium sequitur principale”, se reține că societatea contestatoare datorează și dobânzile în sumă de 00 lei aferente diferenței suplimentare de plată privind tva în sumă de 00 lei.

Pe cale de consecință, în raport de cele reținute mai sus contestația formulată de S.C. I. SRL pentru suma de 00 lei majorări de întârziere aferente TVA de plată urmează a fi respinsă parțial pentru suma de 00 lei și admisă parțial pentru suma de 00 lei.

Pentru considerentele arătate în conținutul deciziei și în temeiul prevederilor, art. 205, art. 206 alin. (1) lit. c și lit.d, art. 207, art. 209 alin. (1) lit. a) art. 210, art.216 alin (1) art. 217(1) și art. 218 din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscală, republicată, pct. 2.4. și 12.1 lit.b) din Instrucțiunile pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, aprobate prin Ordinul președintelui A.N.A.F. nr. 519/2005, se

DECIDE

1. Respingerea parțială a contestației formulată de S.C. I. SRL ca neîntemeiată și nemotivată pentru suma de 00 lei, reprezentând:

- 00 lei –impozit pe profit;
- 00 lei – majorări de întârziere aferente;
- 00 lei – taxă pe valoarea adăugată;
- 00 lei – majorări de întârziere aferente TVA

2. Admiterea parțială a contestației și anularea parțială a Deciziei de impunere nr. ../25.11.2009 privind obligațiile suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală, pentru suma 00 lei, reprezentând:

- 00 lei – majorări de întârziere aferente impozitului pe profit;
- 00 lei – majorări de întârziere aferente TVA.

3. Comunicarea Deciziei de soluționare a contestației către S.C. I. S.R.L. cu domiciliu fiscal în Vaslui, str. T., Bl. .., sc .... , et. .., ap. .. respectiv Activitatea de Inspecție Fiscală Vaslui.

Prezenta decizie este definitivă în sistemul căilor administrative de atac și poate fi atacată la Tribunalul Vaslui în termen de 6 luni de la data luării la cunoștință.

DIRECTOR COORDONATOR,